

sobota po 4. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 13,44–52

Obracíme se k pohanům.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekl otevřeně:

„Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte a tak sami sebe odsuzujete ke ztrátě věčného života, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: ‚Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.‘“ Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině.

Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plní radosti a Ducha svatého.

Žl 98,1.2–3ab.3cd–4

Odp.: Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.

nebo: Aleluja.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.
Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenul se na svou dobrotu a věrnost
Izraelovu domu.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.
Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!

Zpěv před evangeliem: Jan 8,31b–32a

Aleluja. Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky a poznáte pravdu, praví Pán. Aleluja.

Evangelium: Jan 14,7–14

Kdo viděl mne, viděl Otce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“

Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce – a to nám stačí.“

Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: ‚Ukaž nám Otce‘? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky.“

Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci. A za cokoli budete prosit ve jménu mém, to všechno udělám, aby Otec byl oslaven v Synovi. Budete-li mě o něco prosit ve jménu mém, já to udělám.“